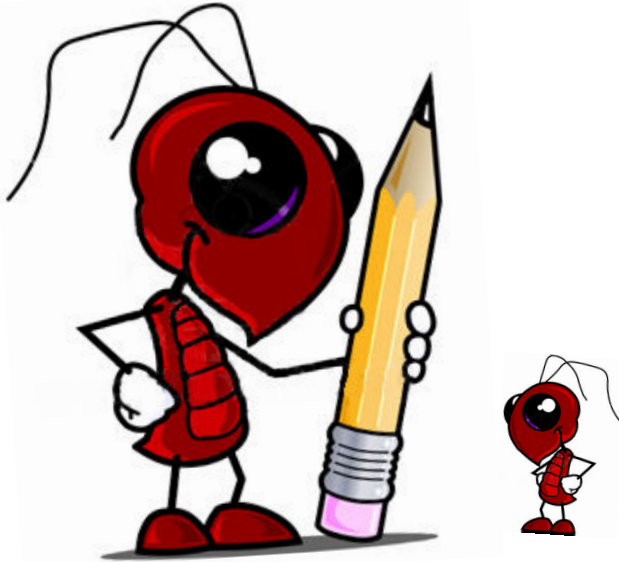

OKTÓBER/2010

MRAVENISKO

číslo 2 ■ ročník 1.

*Súkromná základná škola
pre žiakov so všeobecným
intelektovým nadaním
Bajkalská 20,
BRATISLAVA*

www.szsbaikalska.sk

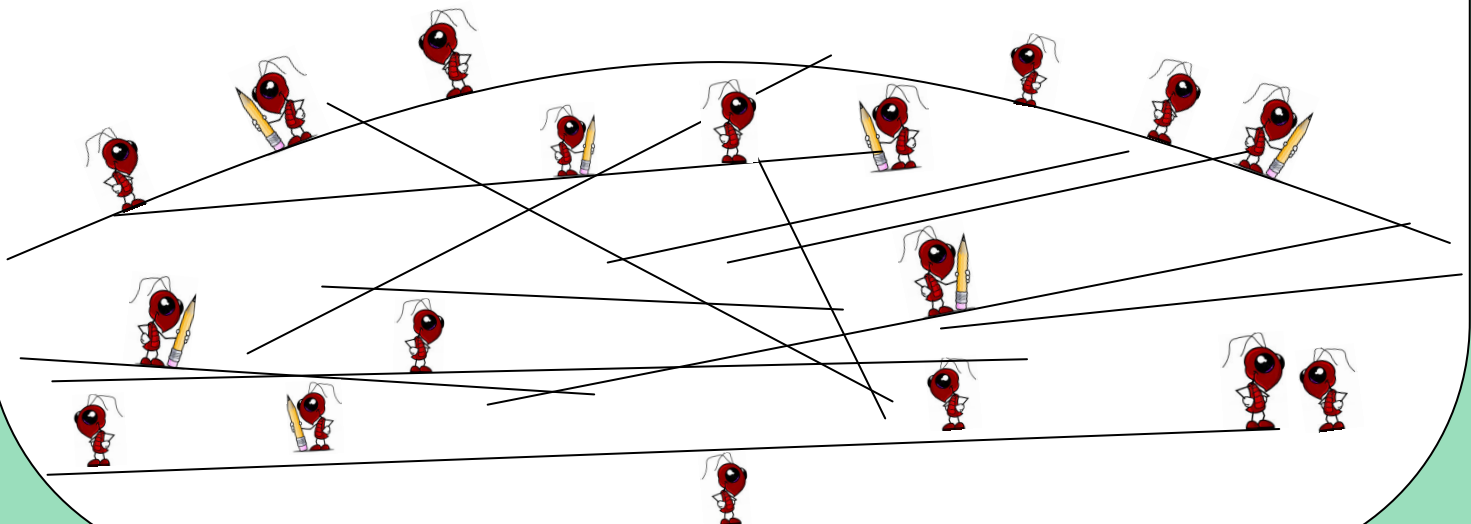
V TOMTO ČÍSLE:

DIVADELNÁ JESEŇ

ROZHOVOR S MAGDUŠKOU

DOPRAVNÉ IHRISKO

KOMIKS

OBSAH / PRÍHOVOR

- Na dopravnom ihrisku 4
- Divadelná jeseň 5
- Aikido 7
- Rozhovor s Magduškou 8
- Kravička nie je Milka 10
- Komiks 12

REDAKCIA

Šéfredaktorka: Viera Dršková

Grafická úprava: Miroslav Rapant

Jazyková korektúra: Magdaléna Krchlíková

Redakčná rada: Branislav Hitzinger, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, David Ormandy

Prispievatelia: Adam Bečvarov, Šimon Dančiak, Laura Herbecová, Branislav Hitzinger, Oliver Karvay, Gregor Kočan, Samuel Kostúr, Matej Konečný, Laura Kupková, Laura Isabel Lešová, Lukáš Lipka, Leonard Mohňanský, Júlia Moncmanová, Šimon Nahálka, Samuel Novák, David Ormandy, Oliver Pučík a Emma Sekulová

Spolupracovali: Soňa Lesáková, Kristína Holúbková a Vladimír Záškvára

Obálka a fotografie: Miroslav Rapant

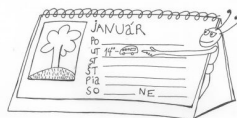
Milí žiaci, rodičia, učiteľia,

Nedávno bola naša trieda na krásnom predstavení *Popolvár*. Často chodím na predstavenia dospelých, napriek tomu ma stvárnenie tejto rozprávky očarilo.

Lásku k divadlu som asi dostala do vienka a lásku ku kultúre vo mne ďalej pestoval triedny učiteľ na základnej škole. Mal rád svoje povolanie, záležalo mu na žiakoch – učil a vychovával. Učil nás láske k prírode, k zemi, ktorá nám poskytuje obživu, k vzájomnej úcte a rešpektovaniu sa navzájom, ako aj láske k umeniu a kultúrnym hodnotám. Počas školských rokov sme vďaka nemu videli množstvo divadelných predstavení, pochopili sme, že ísť za kultúrou znamená rozšíriť si obzor a oddychovať zároveň, že divadlo nás nielen rozosmeje, ale prinúti nás aj zamyslieť sa, že často nastaví človeku zrkadlo, zavedie nás do hlbín ľudskej duše. Naučili sme sa, ako nechať na seba pôsobiť tú neopakovateľnú atmosféru návštevy kultúrneho predstavenia, naučili sme sa, ako sa máme v spoločnosti správať, naučili sme sa kultúre v živote, naučili sme sa uznávať kultúrne hodnoty.

Neviem, v koľkých z nás zanechalo toto jeho snaženie stopy. Vo výchove, nech je sebalepšia, sa nedá dosiahnuť stopercentne to, čo sme si predsavzali. Ak však úsilie nášho pána učiteľa poznačilo v tom dobrom zmysle slova aspoň niektorých z nás, v tom prípade nebolo márne. Dnes, už ako učiteľka, snažím sa odovzdávať jeho štafetu ďalej. Chodím do divadla nielen s mojimi žiakmi, ale niekoľkokrát do roka aj s bývalými žiakmi – s jednou výnimočnou triedou, ktorí sú dnes už vysokoškoláci. Som však často smutná, keď títo mladí ľudia, ktorí sa vedú správať, musia zdieľať kultúrny zážitok s tými, čo nemajú o slušnom správaní v spoločnosti ani potuchy. Žiaľ, akosi sa to rozmohlo – aj v divadle. Našťastie moji žiaci si už vedú urobiť na takých ľuďoch vlastný názor, v tomto sú už „za vodou“. A tých ostatných mi je ľúto, asi nemali takého triedneho pána učiteľa, ako bol ten náš.

Viera Dršková

KORUNA V DÓME SV. MARTINA

V jedno pekné snečné dopoludnie sme išli do Dómu svätého Martina a potom do divadla. Električkou sme sa odviezli do centra mesta, odtiaľ sme išli po ulici, kde boli na zemi v kameňoch značky – kráľovské koruny. Vierka povedala, že tadiaľ chodieval kedysi kráľovský sprievod, pretože v katedrále sa konali korunovácie kráľov. Že vlastne ideme

po ceste, kadiaľ kráčala história. V Dóme sme videli klenotnicu – miestnosť, v ktorej boli dobové plášte, kalichy a poháre. Aj vitrínu s korunovačnými klenotmi, ale najviac sme boli zvedaví na zreštaurovanú korunu, ktorá inak býva na samom vrchu vysokej kostolnej veže. Bola celá natretá zlatou farbou, položená na zlatom vankúši a bola obrovská. Mala dlhé zlaté špice a na vrchu zlatý kríž. Pozreli sme si aj staré vzácne dokumenty, ktoré sa našli v korune.

Pri soche sv. Martina nám Vierka veľa o nej rozprávala a cez presklenú podlahu sme videli v zemi staré kostry, ktoré sú pochované v podzemí. Celá prehliadka bola výborná.

Branislav Hitzinger

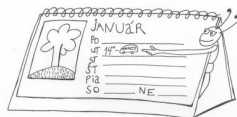

S Vierkou, Mirom a Vladom navštívila naša trieda Dóm sv. Martina. Je to starý gotický kostol zo 14. storočia. Vežu tohto kostola na jej vrchole zvyčajne zdobí ozdobná poduška s pozlátenou korunou. Zistil som si, že je vysoká 164 cm a široká 144 cm. Ale teraz sme ju mohli vidieť zblízka, pretože je umiestnená na nejaký čas vo vnútri kostola. Je tam preto, lebo vežu kostola opravujú. Ináč by sa mohla zrútiť. Naposledy bola táto napodobenina uhorskej koruny na zemi pred 105 rokmi. Vtedy ju aj opravovali. V kostole sa mi koruna zdala veľká, ale keď ju uvidím znova na veži, bude zase malá.

Lukáš Lipka

AKCIE MESIACA

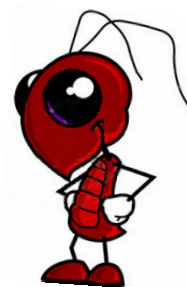

DOPRAVNÉ IHRISKO

Zo školy sme boli na dopravnom ihrisku, bolo nám tam veľmi dobre. Mali tam veľmi veľa bicyklov a kolobežiek. Na teórii nás učili, ako sa máme správať, keď sme chodci a ako, keď ideme na bicykli. Na ihrisku sme sa riadili podľa dopravných značiek. Dopravné značky poznáme také, ktoré nám niečo zakazujú a také, čo nám niečo prikazujú. Boli tam aj semaforey. Keď išli semaforey, riadili sme sa podľa nich. Na semafore sa riadime podľa troch farieb: červená - znamená stáť, oranžová – znamená pripraviť sa a zelená – znamená môžeš ísť. Na ihrisku sme jazdili cez rôzne križovatky, kruhový objazd a dávali sme prednosť chodcom, ktorí prechádzali cez priechod pre chodcov. V prípade, že riadi križovatku policajt, riadime sa podľa jeho pokynov. Na dopravnom ihrisku sme sa veľa naučili, ale aj poriadne zabavili.

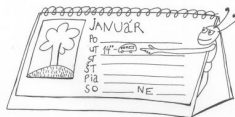

Matej Konečný

Učiteľka sa vadí s deťmi,
lebo nemôžu pochopiť, že polovica nemôže byť väčšia,
ani menšia.
- Ja už asi viem čím to bude!
To bude asi tým, že väčšia polovica z vás ma vôbec nepočúva!

AKCIE MESIACA

V KNIŽNICI MAJÚ VEĽA KNÍH

Minulý rok sme s Vierkou začali chodiť do Staromestskej knižnice na Blumentálskej ulici. Keď nám vysvetlila, čo to znamená, chodiť do knižnice, veľmi sme sa tešili. Cestujeme tam vždy električkou. Cesta električkou je krátka. V električke Vierka dáva lístky do *označovača lístkov*. Keď vystúpime, ideme peši až do knižnice. V knižnici sú veľké police s knihami. Máme tam svoju značku na knihách, značka je červeno-modrá. To znamená, že tie knihy sú určené deťom v našom veku. Prídeme k stolíku, pri ktorom sedí teta *knižničiar* s knihou, ktorú sme si vypožičali predtým. Ona ju zapíše, že sme ju vrátili. Potom si ideme pohľadať novú knižku. Knihy si vyberáme podľa toho, aké rozprávky sú v nich napísané. Ja si vypožičiavam knižky, ktoré sú o zvieratkách. Naposledy som si vypožičala knihu, ktorá sa volá *Prekrásne rozprávky o ľudských citoch*. Knihy sú super! Do knižnice chodíme radi preto, lebo si tam môžeme vypožičať knihy, ktoré sú zábavné, alebo sa z nich veľa dozvieme. Niekedy nám tam pustí teta aj rozprávku.

Lili Lešová

DIVADLO NIE JE ZÍVADLO

Na prvom divadelnom predstavení v tomto školskom roku sme boli v DPOH. Každý z nás napísal o tomto predstavení tri – štyri vety. Niektoré sa opakovali, vybrali sme tie najlepšie. Napriek všetkému sme sa tešili na ďalšie predstavenie v SND. Tam bolo výborne.

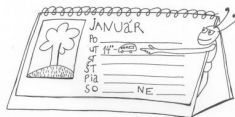
Keď sme prišli do divadla, sadli sme si do

kresiel a čakali na Daniela Heviera. Keď prišiel, škôlkari pred nami začali strašne kričať a lozili po sedadlách. Prišiel na bicykli a bol oblečený ako šašo. Okrem neho tam vystupovali aj jeho študenti. On bol akože režisér a oni bábky v bábkovom divadle. Vodil ich na motúzikoch. Potom nám predvádzal, ako z básničky vzniká pesnička. Predstavenie bolo pekné. Ostatné deti nám to počas celého predstavenia kazili. Veľmi hučali, strašne hučali. Potom sme nič nepočuli. Nepočuli sme ani dievča, keď chcelo rozosmiať princeznú. Deti za nami strašne kričali, kopali nám do sedadiel. Za nami sedeli škôlkari z mojej škôlky. Na konci veľkí žiaci kričali fúúúj. Predstavenie sa nám páčilo, ale iné deti sa nevedeli správať v divadle. Musel ich napomínať aj Daniel Hevier.

Ants

AKCIE MESIACA

POPOLVÁR

V septembri sme navštívili SND. Videli sme predstavenie *Popolvár*. Bol to balet – rozprávka, ktorá sa tancuje. Páčili sa mi kostýmy, kulisy aj herci. Okrem toho celý dej bol sprevádzaný peknými pesničkami, takže to bolo skoro ako muzikál. Páčili sa mi tancujúce víly. Tie pomohli Popolvárovi vytancovať princeznú a kráľovstvo. Zaujala ma sliepočka, ktorá vedela rozprávať a vždy dobre poradila Popolvárovi. Počas

predstavenia sme zažili aj jednu smiešnu príhodu. Brat Popolvára narazil do stĺpu a začal spievať pesničku *Včielka Mája*. Všetky deti v divadle sa veľmi smiali.

Laura Kupková

OKTÓBER

11. októbra – zapojili sme sa do matematickej súťaže MAKSÍK /Ants/

15. októbra – BIBIANA – účasť na tvorivých dielňach *Ako vzniká animovaný film /v anglickom jazyku/* v rámci MEDZINÁRODNÉHO FESTIVALU X. ROČNÍKA BIENÁLE ANIMÁCIE BRATRISLAVA 2010

28. októbra – návšteva *Múzea školstva a pedagogiky* v Petržalke

28. októbra – ŠKD – Večierok strašidiel /Dots a Ants/

1. - 22. októbra – Príprava školského časopisu *Mravenisko*.

Viac o októbrových akciách našej triedy sa dozviete v budúcom čísle.

NAŠE ZÁĽUBY

Vidate nás na chodbe. Patríme k vašim najmladším spolužiakom. Už nás trochu poznáte. Aby ste sa dozvedeli o nás viac, budeme postupne písať o našich záľubách.

AIKIDO

Volám sa Samko. Aikido trénujem druhý rok a zatiaľ ma to baví. Je to japonský druh bojového umenia založený na myšlienke neagresivity a prospieva aj k zlepšeniu pohybovej koordinácie. Slovo AIKIDO znamená AI – láska, harmónia, Ki – energia, DO – cesta, spôsob. Založené bolo japonským majstrom O-senseiom Moriheiom Ueshibom. Zbrane, ktoré sa používajú pri cvičení, sú: *bokken* /drevený meč/, *jo* /drevená palica/, *tanto* /drevený nôž/.

Tento šport sa dá cvičiť do vysokého veku, takže by mohla cvičiť aj moja babka. Tú doma učím rôzne hmaty sebaobrany. Napríklad aj moju mamu som už niekoľkokrát šikovným pohybom zložil k zemi, aj keď som menší. Takže ho každému odporúčam.

Samuel Novák

ZBRANE

Zbrane ma lákajú od malička. Ako trojročný som pozeral film Kobra 11 a Komisár Rex. Záľubu v zbraniach má aj môj starký. Starký je poľovník a má rôzne lovecké zbrane. guľovnicu, brokovnicu aj vzduchovku. Ja už viem, že zbrane rozdeľujeme na dlhé a krátke. Medzi dlhé patria napríklad samopal M4 a MP5, automatická zbraň UZÍK s rôzne pušky. Medzi krátke zbrane patrí napríklad pištoľ GLOCK. Zbrane rozdeľujeme aj podľa toho, ako ich využívame – na historické, lovecké, športové a služobné. Historické slúžia zberateľom pre radosť. Lovecké poľovníkom na lovenie zveri. Športové strelcom pri športovej strelbe. Služobné slúžia na ochranu ľudí a vecí.

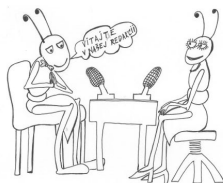

Zbraň slúži k ochrane aj pre zábavu, ale treba s ňou zaobchádzať veľmi opatrene, aby sme sebe a ani nikomu inému neublížili. Cez letné prázdniny som bol u starkého a strieľal som zo vzduchovky na terč. Išlo mi to výborne a veľmi na to bavilo. Keď budem väčší, prihlásim sa do streleckého krúžku.

Matej Konečný

ROZHOVOR

ROZHOVOR S MAGDUŠKOU

Malá, drobná, niekedy usmiata, niekedy ustarostená. Má pod drobnohlľadom celú školu. Je znalkyňou detských duší. Pomáha mnohým, vypočuje, poradí. Minulý rok nás často navštevovala, lebo bola na nás zvedavá. Školská psychologička – Magdaléna Pešková.

Čo vlastne robí školská psychologička?

Ak by som odpovedala jednou vetou, tak pomáham všetkým tým, ktorí majú obavu, niekedy strach, či zvládnu rôzne problémy, a preto hľadáme spoločne cestu, ako to dokázať. Niekedy zažijeme rôzne situácie, kedy sa necítíme bezpečne, niečo sa nám nepodarilo a myslíme si, že to nezvládneme. Keď prišla Emmka so Šimonkom za mnou s otázkami, na chvíľočku som to otočila a spýtala sa ich, čo si myslia, že školský psychológ robí. Ich odpoveď bola najlepšia – stará sa o to, aby deti neboli smutné.

Prečo si si vybrala toto povolanie? Čo ťa najviac baví na práci psychologičky?

To prvé čo som vedela bolo, že budem pracovať s ľuďmi. A že im chcem pomáhať. Bolo to pre mňa prirodzené, pretože som to videla v mojej rodine. Moja mama vždy vedela vycítiť, že niekto v jej okolí potrebuje pomoc. Uvažovala som aj o medicíne a nakoniec po dokončení štúdia som začala pracovať v nemocnici ako psychológ. Moja radosť z práce priamo súvisí s tým, čo sa druhému podarilo, že si začal veriť, že prekonal prekážky, ktoré často nie sú skutočné, len nás zbytočne strašia v našich predstavách a myšlienkach.

S čím sa na teba deti našej školy obracajú?

Ten zoznam by bol veľmi dlhý. Ale aspoň pár príkladov:

niektoré deti majú problém s učením, iné si nevedia zvyknúť na nové prostredie, nájsť si kamarátov, majú trému, niektoré majú strach z rôznych vecí, situácií alebo prežili veľmi nepríjemné udalosti; Sú deti, ktoré sa boja o svojich rodičov a niektoré majú zase veľmi prísnych rodičov. Starší žiaci majú už dospeljšie starosti – aby sa dobre rozhodli pre ďalšie štúdium na vysokej škole.

Často musíš hovoriť s rodičmi problémových detí?

Musím povedať, že nepoužívam tento výraz “problémové deti“. Dieťa má problém, ktorý chceme spolu vyriešiť. Ak má dieťa niečo, čo ho trápi, je prirodzené, aby som sa o tom porozprávala aj s jeho rodičmi. Nie je to ale pravidlo. Niekedy sa však stane, že rodičia ani netušia, čo ich dieťa prežíva.

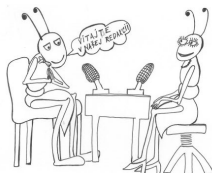
Čím si chcela byť, keď si bola malá?

Najskôr pani učiteľkou, už mojej prváckej pani učiteľke som často robila asistentku, napríklad som čítala príbehy, a keď pani učiteľka musela niekam na chvíľu odísť, mala som na starosti celú triedu.

ROZHOVOR

Ako si sa najradšej v detstve hrávala?

Veľmi rada som čítala, ale často so mnou šili všetci čerti, takže som sa často zapájala do hier, kde bol nejaký pohyb – a najčastejšie medzi chalanov.

Keď ťa tvoje deti doma nahnevajú, kričíš niekedy na ne?

Už nie, už sú veľké ☺, ale vážne, bolo to zriedkakedy, snažila som sa odlíšiť, či zvyšujem hlas, lebo nespravili to, čo mali, alebo som iba ja v nepohode. A keď som sa dokázala ospravedlniť, je to teraz aj pre ne samozrejmosťou.

Vieš, aká je obľúbená farba tvojich detí?

Maruška má rada čiernu a bielu farbu, Kristínka jasné pastelové farby.

Aké máš záľuby? Stíhaš sa im venovať?

Veľmi rada čítam, rada spoznávam nové miesta, mám veľmi rada hory. Na záhradu

si vždy nájdem čas. Pohľad na moje hortenzie je pre mňa najväčšia odmena.

Čo máš veľmi rada a čo hrozne neznášaš?

Nemám na to nejakú stupnicu, ale teším sa z mojich detí, z vás, že máte radosť, keď niečo objavíte, z našich susedov, ktorí majú dve malé múdre deti, a doteraz bývali iba v malej záhradnej chatke a cez prázdniny ju ich tatino s kamarátmi prestaval na malý rozprávkový domček, teším sa aj z Údolia motýľov, ktoré som videla.

A čo hrozne neznášam? Neviem na to odpovedať, asi keď sa cítim bezmocná, keď niekto ubližuje deťom.

Ďakujem vám za vašu zvedavosť a želim vám, aby ste sa neprestali čudovať a tešili sa z toho, čo objavujete.

Ďakujeme za rozhovor.

Otázky pripravili Emma Sekulová a Šimon Nahálka

AKO VIDÍM MAGDUŠKU JA

Magduške som dal nové meno – Meduška. Magduška je nízka. Magduška je trpezlivá. Rada robí na počítači a rada pracuje. Vždy, keď ju stretnem, sa pozdraví a prihovorí. Má rada deti, nás druhákov, rozhovory, mňa, ovocie, špagety a sladkosti.

Jej kancelária je žltá. V kancelárii má malé *skákalky*. V jej kancelárii má kocku s číslami, na ktorých sú napísané veci: šťastný, smutný, nahnevaný, veselý, nešťastný a nudný.

Leonard Mohňanský

Učiteľka sa pýta Robka:

- Robko, urobil si si domácu úlohu?
- Áno, pani učiteľka!
- Vlastne, načo sa pýtam, veď preto sa voláš Robko ...

O PRÍRODE A ZVIERATÁCH

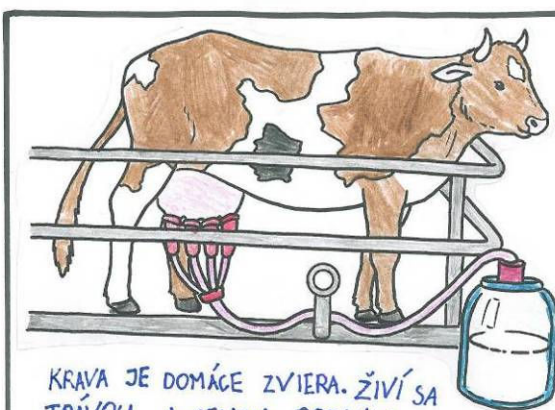
SOFI

Poznáme rôzne druhy škrečkov. Ja mám škrečka džungálskeho. Mysleli sme, že je to chlapec, ale neskôr sme zistili, že je to dievča. Tak sa z Miša stala Sofi. Mám ju veľmi rád. Sofi celý deň spí zahrabaná v pilinách. Ale v noci vystrája. Behá v kolotoči, šplhá sa po kletke a cvičí v nej ako na hrazde. Je to veľká akrobatka. Jedáva rôzne semiačka, ovocie, zeleninu a granulky. Keď zo slnečnicových semienok urobím cestičku, ide po nej ako vysávač. Všetky semienka „povysáva“ do líc. Potom ich v kletke schová do tajných skrýš. Za slnečnicou sa dvíha na zadné labky a tancuje ako baletka.

Šimon Nahálka

KRAVIČKA NIE JE MILKA

KRAVA JE DOMÁCE ZVIERA. ŽIVÍ SA TRÁVOU A SENOM. RODINA: BÝK, KRAVA, TELA.

Z KRAVY SÚ RÔZNE KOŽENÉ VÝROBKY: OPASKY, BUNDY, TOPÁNKY, PENAZENKY, KABELKY...

BÝK MÔŽE VÁŽIŤ AŽ 1000 kg. KRAVY UŽ ĽUDIA NEMAJÚ V DEDINÁCH.

KRAVY SÚ UŽITOČNÉ ZVIERATÁ. KRAVY MÁM VEĽMI RADA. V DOĽANOCH SÚ PEKNÉ KRAVY.

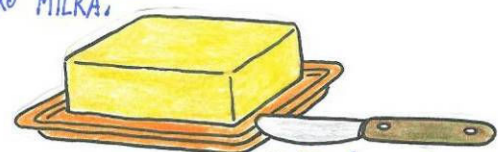
KRAVA NADODÍ 20e, V NIEKTORÝCH PRÍRADOCH 40e AŽ 50e MLIIEKA DENNE.

KRAVA NÁM DÁVA MLIIEKO. Z MLIIEK SA VYRÁBA KISLA SMOTANA, JOGURTY, SYR, MASLO...

KRAVA NÁM DÁVA AJ MÄSO. O KRAVICKE SOM PISALA PRETO, ABY DETI VEDĚLI, ŽE NIE JE FIALOVÁ AKO MILKA.

L. Herbecová

A VŠELIČO INÉ ...

MIRO JE NÁŠ UČITEĽ / originálne hodnotenia, bez korektúry /

Miro nás učí angličtinu a informatiku. Miro nemá vlasi. Miro je menší ako Vierka. Je aj veľmi mladý. Má dobrú povahu. Miro je trpezlivý muž. Miro nemôže byť zlý človek. Keď Miro príde do triedy, je veselý. Nikdy nie je smutný. Miro je pracovitý. Vie dobre čítať po anglicky. Niekedy je trochu prísni. Je vtipný. Strašne sa s ním bavíme. Miro je múdry. Miro má veľa žiakov. Učí aj veľkých. Je veľmi dôsledný. Aj keď má taký škrapopis ako ja je s ním zábava.

Oliver P.: „Miro“

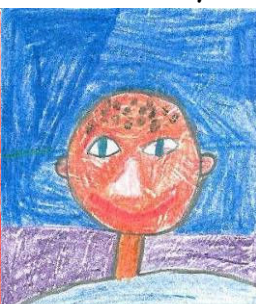
Veronika M.: „Miro“

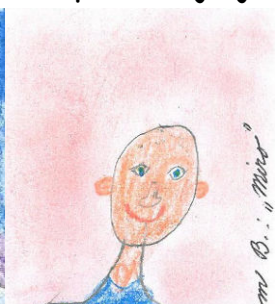
Samko K.: „Miro“

Emma G.: „Miro“

Branko K.: „Miro“

Branko B.: „Miro“

Lukáš L.: „Miro“

Janko N.: „Miro“

Laura K.: „Miro“

Júlia M.: „Miro“

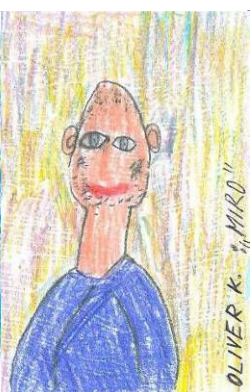
Lex M.: „Miro“

Lili S.: „Miro“

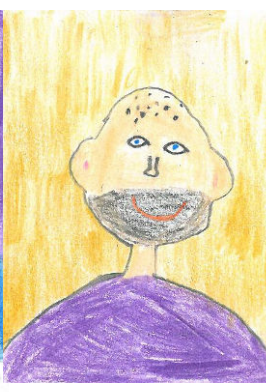
Simon D.: „Miro“

OLIVER K.: „MIRO“

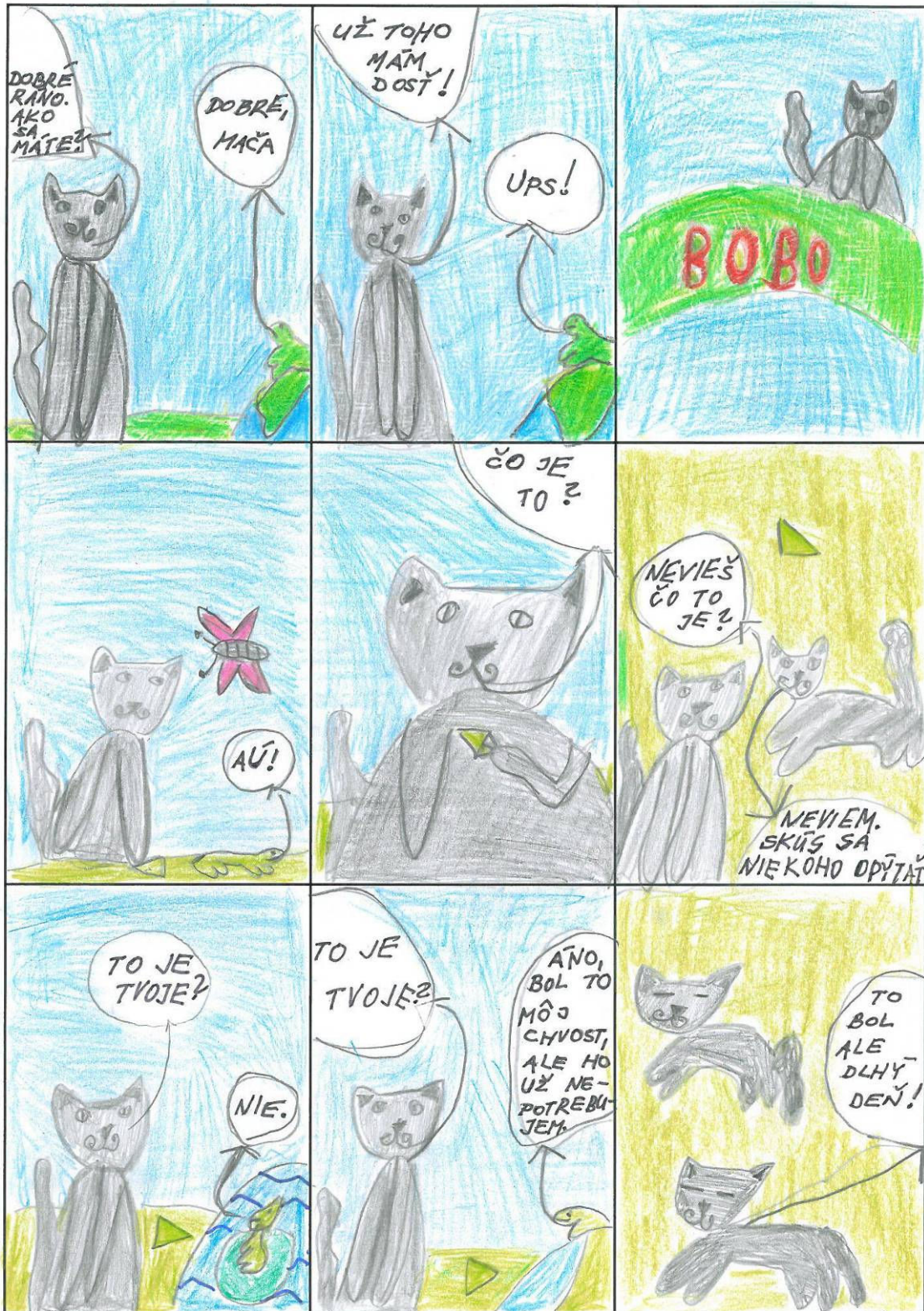

Laura K.: „Miro“

Gergo K.: „Miro“

BOBO A JAŠTERICA

J. Monemanová